

nostra aymada Vila vá á ésser avuy satisfet am motiu de la excursió que feu l'Orfeó «Esplet Granollerí» á Sant Miquel del Fay, quin fet em dona lloch á poguerne parlar.

Si; de l'Orfeó «Esplet Granollerí», d'aquesta societat que nasqué de l'esfors y aspiració d'uns quants joves aymants de fer cultura y de l'art de Talía, d'aquesta societat qu'eixí del cor d'un aplech de joves batalladors é infatigables en pró de la música y patria catalana, d'aquesta societat de limitada esfera que nasqué petita y senzilla, pró, encare qu'humil, nasqué siguent una cosa gran.

Y dich siguent una cosa gran, perque las cosas no deuen mirarse per lo que son, sino que deuen apreciarse per lo que valen. Y l'Orfeó «Esplet», si bé vá arrelantse d'en mica en mica y gracias al constant trevall de joves qu'encar qu'humils, están convensuts de lo que fan, y aixó fá que lluytin sens may parar pera portar al ff l'obra que s'han proposat realisar; l'obra de l'«Esplet» es molt gran, llur feyna es meritíssima y el fruit que d'éll pot esperarse há d'ésser de gran profit per l'esdevínder del día de demá, perque l'«Esplet» no está sols destinat á ésser nna societat coral, sino que son programa es de molt més interès pera la cultura d'un poble; días á venir ha de conservarse en ¡Foment de las Bellas Arts!

* * *

Donchs eixa societat de quina vos he parlat bastant minuciosament y que per lo dit podeu ja coneixer á fondo, el diumenge día 25 d'Abril verificá una excursió á las xamosas terras de Sant Miquel del Fay.

Els orfeonistas sortiren d'aquesta Vila ja abans d'eixí'l Sol, de son lloch social, enquibintse en varis carruatjes que devían ésser son bonatxó company en tan llarch com bonich viatge; fent via cap á La Garriga, ahont feren alguns minuts de parada pera empènder de nou'l camí de Sant Miquel per la carretera de Sant Feliu.

Pe'ls ulls dels cantants passaren paisatjes magnífichs, vistas pintorescas y detalls típichs y hermosíssims: aquí un xalet-torre d'aspecte senyorial, allá una masía rónega y mitj enderrocada pe'ls anys que conta; hont hi canta l'aucellada y hont hi niuhen las ratas!... el pessebre que Natura els ofería y que devían deixar enrera, embaumats haurian contemplat per llargas estonas!...

Una fuetada més als caballs y uns estoneta de dringar picarols y campanillas y arrivaren al pont de Riells, quin lloch fou sa segona estació y baixant dels carruatjes feren cap